

Vazené a milé sestry, bratri.

Ze všech stran slyším hrdování: "Jestřabe, kdy bude zase Svitek? Nemáš co psát? my se nic nedozvíme."

Máte i nemáte pravdu. Do Svítku patří zprávy, které se týkají nás všech, naší skautské organizace v zahraničí. A od Vás mám tyto zprávy dostávat. Kdyby mě čas od času nezavolal Vodník, nenapsal Cipa, Cooki a Jirka (Padre), tak bych měl dojem, že vůbec neexistujeme.

Jelikož mám ale na srdci velmi vážnou záležitost, píše tento Svitek pro Vás všechny.

Každý ví, jak to vypadá na ústředí JUNAKA v Praze. Spousta sester a bratri - velmi dobří skauti se snaží aby pro skauting něco vykonali. Na druhé straně sedí na ústředí parta, která dělá podle mého mínění vše, aby to neslo dál.

A jelikož mají naši bratri v Československu příští rok koncem dubna V. Snem, bylo by dobře, aby jste se vy, kteří zijete v zahraničí dozvedeli něco o té "Junácké cti"

Možná, že vy mladší nebudete vše chápat. Zeptejte se rodičů, kdo jsou a byli komunisti v Československu. Kolik lidských životů mají na svědomí. Já mlčet nebude a nesmím.

K 11. listopadu t.r. dal parlament v Československu lidem k vánocům dáreček. Sirení komunismu je stejně trestné jako sirení fašismu. Ani ta hladovka předsedy KSC v parlamentu, nemůže změnit vlčí tvar bývalé i nynější strany KSC.

Nemůžeme volby na junáckém sněmu ovlivnit, protože nemáme hlasovací právo. Můžeme ale naše sestry a bratri v Republice informovat o věcech, kterým málo, nebo vůbec neznají.

Proto Vás prosím, rozmnožte tento Svitek a posílejte jej našim bratrům do Československa.

Před několika málo týdny uplynuly dva roky od chvíle, kdy v naší staré vlasti vzal skutečný lid opět vládu věci svých do vlastních rukou a pod jeho naporem se panství totalitního komunistického režimu, plánovaného na "věčné časy" zhroutilo během několika dní jako domeček z karet.

A protože demokratické zřízení a skautské hnutí vždy spolu úzce souvisely, obnova demokracie byla zcela zákonitě provázána obnovou skautského hnutí.

Radostná euforie z obnovy demokracie, jak se později ukázalo, měla i své stinné stránky. Po pádu totalitního režimu přišel totiž pro většinu z nás, ať už doma nebo v emigraci, nečekáně a tak se stalo, že na mnohých místech ve veřejném životě, umění, vědě a ekonomice dodnes stále sedí lidé, mnoho oddaných stoupců bývalého režimu, ač na tato místa již dávno nepatří.

Obdobna situace je i v JUNAKU, v jehož "prozatímních ústředních orgánech se od prosince 1989 do dubna 1990 objevila rada osob, uze spjatých nejen s posrpnovou "normalisací", ale dokonce i osoby, které možno plným právem považovat za hrobare JUNAKA v závěru roku 1970. Proto se také nikdo z těchto osob, počínaje posledním starostou Dr. A. Sumem nemel k tomu, aby se kriticky vyjádřil k činnosti ústředního orgánu JUNAKA po III. junáckém sněmu, který v listopadu 1968 výrazně zdeformoval zásady skautské myšlenky a negativně poznamenal celou historii našeho skautingu. Ústřední rada po III. sněmu učinila řadu kontroverzních rozhodnutí a vydala několik prohlášení, které JUNAKA zcela vyloučily z práva označovat se za skautskou organizaci i když pravděpodobnost přihlášky do mezinárodního skautského ústředí za tehdejší konstelace a politické situace byla zcela iluzorní. Jednání ústřední rady JUNAKA se stalo z mnoha stran předmětem kritiky skautské veřejnosti. Dotčení činovníci odpovídali na kritiku osocováním ze snah o rozbití jednoty JUNAKA, ignorováním a okázalým pomíjením bratři, kteří v uplynulých letech prokázali věrnost skautskému hnutí at doma nebo v zahraničí, byli i trestně postizeni a dokonce i vylučováním nepohodlných osob ze skautských rad. Tak se stalo, že vedení JUNAKA ovládla po lednu 1990 téměř stejná skupina osob, která se v roce 1970 podílela rozhodující měrou na všech deformacích a nese plnou odpovědnost za akt "sebelikvidace" kterou na rozdíl od předchozích dvou násilných potlačení provedla tehdy sama ústřední rada JUNAKA. Tato mafie, která do skautských rad již dávno nepatri, protože se svým jednáním z nich sama vyloučila, měla ve svých rukou přípravu IV. junáckého sněmu, který byl ohlášen na květen 1990. Díky "diplomaticky" navrženému volebnímu radu, který výrazně preferoval činovníky ústředních orgánu, krajských a okresních rad, jejichž obsazení bylo v roce 1968 již plně poznamenáno probíhající "normalisací" a tudíž v nich bylo hodně příslušníků KSC, před delegáty ze středisek a oddílů. Díky porevolučnímu nadšení z obnovy skautského hnutí a díky neinformovanosti delegátů, jimž byly před volbami předloženy jen jmenné seznamy jim více méně neznámých osob bez bližších informací, se podařilo do nových ústředních orgánu zvolit staré osvědčené kadry, které obsadily téměř všechny klíčové funkce. Abychom si uvedomili plné dopady uvedených skutečností, musíme si zrekapitulovat některé události a dokumenty z let 1968-1970:

- 1/ III. junácký sněm, konaný v listopadu 1968, tedy již dosti dlouho po sovětské okupaci a v době intenzivně probíhající "normalisace", byl plně zmanipulován stranickou skupinou ústředních orgánu JUNAKA, která se na pokyn ústřední komise mládeže ÚV KSC ustanovila již v červnu 1968. Stranická skupina tehdy v posledním okamžiku před zahájením sněmu provedla zásahy v připravených kandidátkách nejen jejich doplněním dalšími kandidáty z rad členu KSC, ale i přesunem původně navržených kandidátů na jiné funkce, podle toho, jak posuzovala jejich spolehlivost. Tím se do ústředních orgánu JUNAKA dostal podstatně větší počet komunistů (do ústřední rady dokonce přes 50%) a na klíčová místa byla dosazeny osoby, používající důvěru stranické skupiny. Není možno se proto diviti tomu, že III. junácký sněm proklamoval věrnost KSC a její politice, zaručil výchovu mládeže v duchu zásad marxismu-leninismu a zajistil eliminaci těch, kteří tomuto politickému smeru stáli v cestě.
- 2/ Nove zvolená ústřední rada JUNAKA ve smyslu usnesení dubnového a květnového pléna ÚV KSC provedla podrobnou analýzu činnosti, dohod, dokumentů a tisku JUNAKA a výslednou zprávu schválila usnesením ze dne 23.9.1969. Ve schváleném dokumentu "Analýza..." jsou uvedeny citace projevu starosty Dr. A. Sumy a místonáčelníka Dr. V. Břichacka na III. sněmu, dále je v dokumentu ocenařa jmenovité činnosti dalšího

exponenta stranické skupiny MUDr.V. Nováka, zdůrazněna nespokojenost ústřední rady s ideovou a programovou náplní časopisu "SKAUTING", redigovaného v té době Dr.K.Průchou, později odstraněného z místa vedoucího redaktora právě v důsledku této kritiky a dále vyzdvižen historický význam návštěv Dr.A.Suma v únoru 1969 v rámci delegace NF a místostarosty Ing.V.Marhoula v září 1969 v Moskvě.

- 3/ Ústřední rada na svém 8.plenárním zasedání dne 1.2.1970 schválila prohlášení, které bylo uveřejněno ve 3.čísle časopisu "ČINOVNÍK" (přejmenovaný SKAUTING) roč.28/1970(březen). Toto prohlášení je promoflagrantním důkazem servility ústřední rady JUNÁKA vůči KSČ a její ničím neomezené ochoty kolaborovat s komunistickým režimem. Aby tato kolaborace byla ještě více pro budoucnost zajištěna, byli na témže zasedání ústřední rady do ní koptováni další členové a členky KSČ. Není nutno ani zdůrazňovat, že tato koptace byla v rozporu s ustanovením stanov. Ze zápisu z tohoto jednání podle odst.A., bod ad c cituji tam uvedená jména těchto soudruhů a soudružek:

Ing. Zbynek Hála
Drahomíra Kulíková
Dr. Václav Břicháček
Ing.Vladimír Jager a Vaclav Kotrba
Dr. Otto Sedláček
Jiří Bayer
Jiří Fuchsa
Dr. Jaroslava Peškova
Věra Moravcová
Dr. Věra Šindlerova

- 4/ Vyvrcholením zradné činnosti ústřední rady JUNÁKA bylo usnesení jejího 11. plenárního zasedání, konaného dne 1.9.1970. Návrhová komise, jejíž složení navrhla místopředsedkyně ústřední rady D.Kulíková (Ing.Z.Hála, Dr.L.Tenorova, Ing. Křivý) navrhla ukončení činnosti všech orgánů JUNÁKA k 15.9.1970, což plénum ústřední rady vzalo se souhlasem na vědomí. Současně bylo schváleno zřízení likvidační komise v čele s členkou KSČ Dr.L.Tenorovou a dalšími členy z titulu funkcí HR Ing.M. Moravcem (členem KSČ) a RK Ing.B.Charvát (člen KSČ). V závěru tohoto posledního zasedání ústřední rady JUNÁKA přednesl předseda stranické skupiny Ing.Z.Hála jménem t.zv.předsednictva ústřední rady kandidátku členů a členek JUNÁKA do funkcí v ústředních orgánech PIONÝRA, resp.SSM. Z navržených kandidátů uvádím alespoň ty dnes žijící, jak jsou uvedeni ve 4.bodě zápisu z tohoto jednání:

Vlasta Macková	Ing. Zbyněk Hála
Ing.Vaclav Marhoul	Ing. Bohumil Charvát
Dagmar Bednařova	Ing. Václav Břicháček
Jiří Bayer	Ing. Vladimír Jager.
MUDr.Jan Pfeiffer	Dr. Přemysl Hauser
Zdena Domnosilová	Jana Pfeifferova
Ing.Miroslav Moravec	Miroslav Brych
Ing.Karel Vaněk	Dr. Jaroslava Peškova
Jožka Kubačova	

Kdo zažil v roce 1968 první setkání v pražské DOMOVINĚ, může podat svědectví, jaká atmosféra při něm panovala. Jako by těch dvacet let nuceného mlčení ani nebylo. Vedle sebe seděli lidé se zničeným zdravím, se zničenou existencí. Podlomeným dlouholetým vězněním a vedle nich lidé, kteří se až dosud vyhrívali na výsluní komunistického režimu, političtí vězni vedle přesvědčených a osvědčených partajníků, lidé kteří skautingu obětovali mimo holého života skoro vše, vedle lidí,

kteří skautskou organizaci před dvaceti lety sami poplivali, aniž museli.

A všichni tito lidé byli zase bratry a sestrami, všichni byli plni dobré vůle všechno zapomenout a co nejdříve se vrátit tam, kde to všechno před dvaceti lety skončilo, jako by těch uplynulých dvacet let vůbec nebylo..... Jenže ono bylo, avšak v tom všeobecném očekávání svobodného života a možná i trochu lehkomyšlné důvěřivosti se na ně nechtělo v tom okamžiku myslet. Byla tehdy to snaha a ochota odpouštět h l o u p o s t í nebo v e l k o r y s o s t í ? V každém případě se ale ta snaha a ochota nevypatily, protože lidé, kteří se jednou dopustili hanebností, je za krátkou dobu opakovali znovu.

Z pohledu zkušeností z let 1968-1970 se musíme kriticky podívat na současnou situaci v JUNÁKU. Rozhodně již není na místě velkorysost a ochota odpouštět, ta se již jednou nevyplatila. Junácký sněm, konaný v květnu 1990 byl stejně jako předchozí sněm v listopadu 1968 zmanipulován a neinformovaní delegati v lehkověrné "důvěře" "Zvolili" podle mnoho neříkajících jmenných seznamu osoby, jejichž jména jim po dvaceti letech mnoho již neříkala. Jen tak si lze vysvětlit skutečnost, že do nově zvolených ústředních orgánů JUNÁKA se dostalo mnoho osob ze skupiny, která byla v září 1970 stranickou skupinou prověřena pro další práci v orgánech PIONÝRA. Je jisté značně "pikantní", když z této skupiny jsou všichni, kdož jsou v čele všech tří kmenu:

Dr. V. Břicháček - načelník CHK

V. Mackova - načelní DK

J. Pfeifferova-načelní KD

místonačelník CHK Dr.P.Hauser a místo načelní DK Dr.J.Peškové a Z. Domnosilová, předseda Org. rady M. Brych a předseda HR Ing.M.Moravec, členka NKD J.Kubáčová a MÍSTOSTAROSTA a PLACENÝ tajemník JUNÁKA Ing. K. Vaněk

M.Brych se stal mimo své funkce předsedy Org.rady ještě členem náčelnictva kmene dospělých a MUDr.V. Novák, který se o znormalisování situace v JUNÁKU v letech 1969-70 zasloužil natolik, že byl jmenován a uveden v "Analyze..." se stal místonačelníkem kmene dospělých. Několikrát uvedená Dr.L.Tenorova, v roce 1970 tajemnice ústřední rady a členka návrhové komise, která navrhla ukončení činnosti JUNÁKA a později předsedkyne " Likvidační komise JUNÁKA" dnes pod jménem Dr.L. V a n k o v a působí jako placená právnička, která má na starosti m.j. agendu, související s navrácením majetku. Jistě má jako bývalá předsedkyne likvidační komise JUNÁKA ty nejlepší předpoklady. Bratří a sestry z oddílů a středisek mohou na vrácení majetku ještě nějaký rok počkat.

Byvalý starosta Dr.A.Sum byl "zvolen" čestným starostou, takže nadále se zúčastňuje na různých místech zasedání a zcela neočekávaně zasahuje do činnosti, že již tato činnost byla příčinou resignace br.J.Navrátila na funkci předsedy zahraniční rady a člena ústřední rady. Proč tyto osoby tolik stojí o své posty v JUNÁKU? Jehož existenci tak snadno a s lehkým srdcem v roce 1970 ukončili? Proč odpírají své služby PIONÝRU, když byli v roce 1970 pro tuto činnost stranickou skupinou prověřeni a do něhož JUNÁKA v roce 1970 nasměřovali? Ještě před listopadem 1989 jednali někteří bývalí činovníci JUNÁKA, vesměs členové KSČ, s předsedou UV SSM Vasilem Mohoritou o možnosti obnovy junacké organizace, pochopitelně že v rámci stávající " Jednotné a vnitřně diferencované organizace SSM" Nazvali se tehdy " iniciativní skupinou" a byli v ní Dr. Václav Břicháček, Ing.A.Pludek, MUDr.J Pfeiffer a Dr.Macháček (byvalý spolupracovník PLAMENŮ a jeden z členů akčního výboru JUNÁKA v roce 1948.

Snaha této skupiny však byla překonána překotným vývojem udalostí a tak zůstalo jen u několika "soudružských" konzultací bez jakéhokoliv konkrétního výsledku jednání.

Nedávno jsem četl tvrzení, že jednání a usnesení ústřední rady JUNÁKA v roce 1969-70 jsou prý neplatná z důvodů, že při jejich schvalování nebyla přítomna kvalifikovaná většina členu rady, kteří byli zvoleni III. junáckým sněmem. K tomuto "vysvětlení" jehož autorem je jeden z těch, kteří se na práci ústřední rady podíleli a jest tudíž za její činnost zodpovědný, bych chtěl jen dodat, že z této strany může být považována jen za velmi nejspornou výmluvu a snahu získat tímto způsobem jakési alibi, nemůže však v žádném případě obstát. Právo posoudit zda rozhodnutí ústřední rady v letech 1969-70 odpovídala stanovám, má pouze junácký sněm, který by se měl touto otázkou zabývat. Rozhodně však nemůže takto argumentovat činovník, který se na rozhodování ústřední rady, které bylo v rozporu se stanovami, sám zúčastnil. Bylo jeho povinností, když mu tato okolnost byla jistě známa již v kritickém období rozhodování, aby na to upozornil přímo plénum ústřední rady a vzněsl námitky, že ústřední rada jedná v rozporu se stanovami JUNÁKA. Toto bylo především povinností starosty Dr. A. Suma, který jednání ústřední rady řídil a byl za její činnost zodpovědný, protože mu tato překážka, jako graduovanému právníku, jistě byla tehdy známá.

Uloha Dr. A. Suma v JUNÁKU od II. světové války po níž se objevil a byl v roce 1946 kooptován přímo do náčelnictva, aniž před tím byl členem JUNÁKA nebo jiné skautské organizace, by měla být předmětem samostatného šetření, protože mnoho činovníků zajímá, kdy a do rukou koho složil vůbec někdy skautský slib, a kdy a před kterou komisí složil vůdcovskou zkoušku, kterou jako nejvyšší činovník JUNÁKA měl samozřejmě mít. Největším paradoxem je, že Dr. A. Sum je nositelem nejvyššího skautského vyznamenání "řádu stříbrného věka" který byl v dějinách československého skautingu udělován jen opravdu těm nejlepším. Známé více skautských funkcionářů, kteří byli desítky let zavřeni v komunistických koncentračních táborech, kterým nebylo nikdy ani poděkováno, za jejich obranu a za jejich věrnost ke skautským idealům. Kdo si z vás pamatuje jména těch kteří trávili léta v kriminále? Kde a kým jim byla vyslovena vděčnost čs. skautského ústředí?

V nejbližším období čeka JUNÁKA junácký sněm. Přípravy na něj jsou již v plném proudu. Většina činovníků, která je s dosavadní činností resp. řečeno nečinností ústředních orgánů nespokojena, očekává, že příští sněm zjedná nápravu, zatím co menší část činovníků kona pečlivé přípravy k tomu, aby zachovala své posice. Není žádným tajemstvím, že jak v rámci předsněmové diskuse, tak mezi činovníky samými jsou pronášeny osobité názory, které jsou velmi často v naprostém rozporu se stanovami WOSM, které musí plnit každá členská organizace světového skautského bratrství, chce-li členskou organizací zůstat. Jakékoliv pošilhávání některých činovníků po praktikách "socialistických" skautů, které jsou haleny pod pojem "svojsikov skauting" musí být předem odmítnuty a JUNÁK se bude musit nejpozději na V. junáckém sněmu rozhodnout, zda bude plnit všechny požadavky, kladené na členskou organizaci světového ústředí ustavou WOSM.

Nemám ale strach o JUNÁKA. Svědčí o tom i skutečnost 164. dopisů z republiky od všech možných junáckých středisek a oddílů. Ani ony nechtějí, aby se staré praktiky prováděly do nekonečna. Chtějí být informováni o dění na ústředí, ale chtějí být i informováni o představitelích českého JUNÁKA.

Ti činovníci, kteří jsou stále stoupenci marxismu-leninismu, si musí uvědomit, že jejich politický směr, razící hesla o třídním boji,

je protikladem skautské myšlenky a mělyby z této situace vyvodit příslušné důsledky, nejlépe ze skautské organizace odejít.

Je tedy velmi pravděpodobné, že na příštím junackém sněmu dojde ke střetnutí názorů, které může mít za následek stíženou situaci v celé organizaci.

Vezmeme-li si do ruky seznam činníků, kteří se podíleli na pohřbení JUNÁKA, musí každému hned padnout do oka ta skutečnost, že skoro všichni členové této komunistické kliky jsou absolventi vysokých škol. Žádní prostáčekové tedy, aby jim mohlo být uveřejněno, že byli svedeni, že to tak ani nechtěli. Zde je jenom jedna skutečnost možná. Nešlo jim ani o děti ani o organizaci. Měli na mysli jen své osobní blaho, jen dobré bydlo a koryto, kde by si mohli vysedět zase nějaký ten rok, a ani na morálku a ani na junackých ideálech jim nezaleželo.

Některé obavy z dalšího vyvoje našeho skautského hnutí ve staré vlasti se někomu mohou stát snad přemrštěné, ně však tomu, jehož život byl zjizven bojem za skauting. Vždyť nešlo jen o několik osob, ale o mnoho našich bratrů a sester, nešlo jen o malé hanebnosti a drobné ústrky, ale byly kriminály, koncentráky, moře utrpení, a často pomalá smrt v uranových dolech a někdy i šibenice. Tyto oběti nikdo již nedokáže vyčís-
lit.

Víme, že v rámci JUNÁKA v ústředí v Praze pracuje historická komise, která má zjistit autentické skutečnosti z naší skautské historie, zvláště od roku 1968. Bylo by žádoucí, aby své úsilí soustředila i na dobu od roku 1939 (i to patří do historie), kdy již začala u nás deformace skautingu, která pak pokračovala po válce vnucovaným členstvím v ČSM a skončila v roce 1948 a 1970 násilným potlačením skautingu. Je docela možné, že zjištěné dokumenty (a nemají ani potuchy co se vše v archivech dá najít) ukaží nám i řadu bratrů a sester ve zcela jiném světle, než jsme je znali. I to je však jeden ze smyslů historického zkoumání - odkrývat skutečnou pravdu, i kdyby byla sebe-
tvrdší a byla schopna zborit budované, ale nezasloužené myty. Osobně si myslím, že výsledky práce historické komise mohou prokázat ještě mnohem horší skutečnosti, než si je dnes vůbec uvědomujeme a připouštíme.

Nasvědčuje tomu např. seznam členu Svojsíkova oddílu (kterého si osobně velmi, velmi vážím) do něhož se dostali i osoby, které tam rozhodně nepatří, např. Dr. Svatopluk Hauser (bratr místopředsedy, bratr Vlasty Hausera), jeden z neaktivnějších členů pounorového akčního výboru ústředí JUNÁKA a junacké subkomise ústřední komise mládeže UV KSČ. On ale mezi členy Svojsíkova oddílu není jediný, který do něho nepatří. Stejně tomu bude i s osobami, jímž současná ústřední rada udělila různá vyznamenání, řády a čestné odznaky.

Veřím, že ti, kteří budou na příštím junackém sněmu v dubnu rozhodovat o budoucnosti našeho skautského hnutí, nepřipustí, aby ve vedení JUNÁKA zaujímali vedoucí místa bratři a sestry, kterým se díky porevolučnímu "sametovému" kvasu podařilo oklamat nic netušící delegáty IV. junackého sněmu.

Aby bylo jasné, o koho se jedná, znovu je jmenovite uvádím:

Ing. Karel Vaněk,
Dr. Přemysl Hauser,
Miroslav Brych,
Vlasta Macková,
Dagmar Bednařová,
Jožka Kubačova,

Dr. Václav Břicháček,
MUDr. Vladimír Novák
Ing. Miroslav Moravec,
Dr. Jaroslava Peškova,
Jana Pfeifferová,
Dr. Ludmila Vaňkova, roz. Tenorová

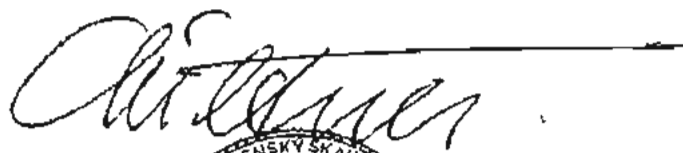
Nikdo nehodla uvedené osoby zatracovat, nebo vylučovat ze skautského

hnutí, tak jako oni to dělali se svými kritiky a odpůrci, ale musí si sami uvědomit, že jednou sehraji nepěkné role a nemohou proto stát v čele skautského hnutí.

Jestli to sami pochopí a odejdou, budu všemi dostupnými prostředky hájit naši celou a jednotnou organizaci.

Miloš Miltner,

načelník českých a slovenských skautů
v zahraničí.

Jako perličku (smutnou) zde uveřejnuji některé listy ze zápisů kterých máme k dispozici více, které budou zveřejněny se všemi detaily v připravované publikaci. Možná, že se vám zamotá hlava až se dozvíte, kdo a s kým se jednalo.

Vážené sestry a bratři,

v prosincovém SVITKU č. 59 uveřejnil jsem svůj dopis, v němž jsem uvedl některé okolnosti, které vzbudily značnou pozornost. Počkladem pro mé tvrzení byly některé zcela nesporné dokumenty, v nichž jsou jmenovitě uvedeni někteří bratři a sestry z dnešního vedení JUNÁKA. Chtěl jsem svým dopisem poukázat na jejich jednání, jeho důsledky a jejich odpovědnost za ně. Jsou to tyto dokumenty :

- 1) Zápis z 8. plenárního zasedání ústřední rady, konané dne 1.2.1970, na němž byla do ústřední rady kooptována skupina 11 straníků, aby posílila vliv KSČ ve vedení JUNÁKA a zajistila tak jeho plánovanou likvidaci. Na tomto zasedání bylo též zveřejněno "Prohlášení ústřední rady JUNÁKA", publikované ve 3. čísle časopisu ČINOVNÍK. Komentář k obsahu tohoto prohlášení je zcela zbytečný, mluví samo za sebe, a bylo jak v roce 1970, tak zvláště po třetí obnově v listopadu 1980 předmětem kritiky a nejrozhořčenějších odsouzení. Ve skupině 11 straníků byli jmenovitě uvedeni Hála, Kulíková, Eřicháček, Jager, Sedláček, Bayer, Fuchsa, Pešková, Moravcová, Šindlerová, Kotrba.
- 2) Zápis z 11. závěrečného zasedání ústřední rady, konané dne 1.9.1970, na kterém bylo schváleno rozhodnutí o ukončení činnosti všech orgánů JUNÁKA k 15.9.1970, schválen návrh předsedy stranické skupiny ústředních orgánů JUNÁKA Ing. Hála na doporučení skupiny 20 členů a členek JUNÁKA do ústředních orgánů pionýrské organizace a ustavena likvidační komise ve složení Jenorová, Moravec a Charvat. Ve skupině, doporučené k další činnosti v ústř. orgánech PO byli jmenovitě uvedeni (jmenuji jen žijící) Hála, Marhoul, Charvat, Bednářová, Eřicháček, Bayer, Jager, Pfeiffer, Hauser, Domosilová, Pfeifferová, Moravec, Frych, Vaněk, Pešková, Kubáčová.
- 3) Dokument "Analýza činnosti, dohod, dokumentů a tisku dobrovolné organizace JUNÁK, schválený na zasedání ústřední rady dne 23.9.1969," v tomto dokumentu je uveden vývoj junáctví do r. 1945, po válce, obnově v r. 1968, po III. junáckém sněmu a jmenitě oceněna činnost a výroky bratří Šuma, Marhoul, Eřicháčka a Nováka.
- 4) Zápis o jednání III. junáckého sněmu, konaném v listopadu 1968, který zásadně ovlivnil další vývoj JUNÁKA a zvolil nové ústřední orgány. Zvolení členové ústřední rady převzali tak na sebe spoluodpovědnost za všechna rozhodnutí a veřejná prohlášení, která byla v následujícím funkčním období učiněna.

Fakta, uvedená v těchto dokumentech i jména v nich uvedená nelze v žádném případě popřít, ale ani změnit nebo zatajit. Nelze je ani označit za polopravdu nebo lež. Víme všichni, jak negativně poznamenala činnost KSČ osud celého našeho národa v období od února 1948 až do listopadu 1989. Proto jsme vždy měli krajní nedůvěru k členům KSČ i těm, kteří si získali i jako nestranníci důvěru jakéhokoli orgánu KSČ, v našem případě důvěru stranické skupiny ústředních orgánů JUNÁKA. Z tohoto hlediska je také nutno posuzovat činnost všech bratří a sester, kteří byli schváleni pro další činnost v ústředních orgánech pionýrské organizace a otázka jejich faktického členství se stává více méně formální. Nelze se však vyhnout v žádném případě důsledkům a odpovědnosti za to, co uvedení bratři a sestry v letech 1968-70 udělali a schválili. Pokud někteří z nich prokáží, že jejich jména byla v dokumentech uvedena bez jejich souhlasu a vědomí nebo že nesoúhlasili s rozhodováním ústřední rady a požádali o zaprotokolování svého nesoúhlasu nebo dokonce tím zdůvodňovali resignaci na své členství v ústřední radě, zhaví se své odpovědnosti. Spíše si ale myslím, že většina z nich počítala s tím, že jde o stav na "věčné časy", na němž nelze již docela nic změnit. S tím také souvisí otázka zatajování členství v KSČ, kterou mají přesevším ti, kdož pro to mají jisté své důvody. Považuji proto za zcela nesprávné, že před volbami do ústředních orgánů na IV. junáckém sněmu v květnu 1990 nedostali delegáti do rukou rádnou kandidátku, v níž by byli všichni navrženi včetně své skautské kvalifikace a odavační činnosti a eventuelního členství v některé polit.

straně či bylo uvedeno, že nikdy v žádné politické straně nebyli organizováni. Pokud si pamatují, tyto údaje byly před volbami do orgánů na III. junáckém sněmu uváděny a byly uváděny i při volbách do nižších orgánů. Přispělo by to k větší objektivitě a zamezilo by to případným omylům, vyplývajícím z nedostatečné nebo nesprávné informace. Tento poznatek by měl být vzat v úvahu i při přípravě voleb na příštím V. junáckém sněmu v roce 1992.

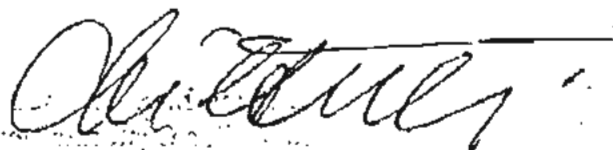
V 9. čísle oběžníku "JUNÁK hlásí" z ledna 1992 bylo zveřejněno prohlášení předsednictva ústřední rady bratří Moravce a Brycha a sestry Kubáčové. K tomuto prohlášení bych chtěl jen uvést toto:

V případě bratra Erycha a sestry Kubáčové oba vyvrací něco, co jsem o nic nikdy netvrdil. Jejich jména jsem uvedl proto, že oba obdrželi důvěru stranické skupiny a byli navrženi pro další činnosti v ústředních orgánech FO, nic víc a nic méně. Proto jejich prohlášení považuji za nevěcná a pouze za snahu otupit ostrí závažnosti a adresnosti zdůraznění jejich činnosti v letech 1968-70. K prohlášení br. Moravce bych chtěl jen dodat, že jsem jej nenazval urážlivě ani lhářem ani jiným hanlivým označením, ale pouze jsem v závorce za jeho jménem uvedl, že byl členem KSC, jak jsem byl informován. Pokud se tato informace ukáže jako neopodstatněná, jsem ochoten se za něj br. Moravcovi omluvit. I on ale získal důvěru stranické skupiny a byl zarazen do skupiny činovníků pro další činnost v ústředních orgánech pionýrské organizace, to nemůže popřít.

V žádném případě nelze ale můj dopis označit za polopravdy a lži, jak to učinilo předsednictvo ústřední rady. Zatím ústřední rada JUNÁKA udělala opravdu málo pro to, aby se distancovala od jednání ústřední rady z let 1968-70 a jejich veřejných prohlášení. Jisté to souvisí s tím, že v dnešní ústřední radě je řada osob, které se svojí činností v období 1968-70 zdiskreditovaly. Je ~~naopak~~ nežádoucí, aby se situace, jaká byla před sněmem v květnu 1990 opakovala a proto je nanejvýš nutné, aby delegáti V. junáckého sněmu byli věcně a podrobně informováni. Rakce na můj příspěvek ve SVITKU mně připomíná reakci na Vaculíkovu stať "2000 slov" v roce 1968, která tehdy vyvolala převážně souhlas široké veřejnosti a hysterický nesouhlas vrchnosti KSC a stala se příčinou pronásledování těch, kteří s Vaculíkovou staťí souhlasili.

Pokud ústřední rada chce být opravdu objektivní, jsem ochoten v některém z příštích oběžníků "JUNÁK hlásí" zveřejnit zdůvodnění svých tvrzení. Zatím pouze využívá svého postavení a tisku JUNÁKA k tomu, aby vytvářela mezi členy a členkami JUNÁKA "veřejné mínění", které by její stanovisko podporovalo. Rovněž bych se rád seznámil se zprávou historické komise, která byla údajně přednesena na prosincovém zasedání ústřední rady.

Je zcela zcestné, když můj příspěvek ve SVITKU je označován za pokus o destabilisaci JUNÁKA. O tom, zda JUNÁK zůstane jedinou skautskou organizací a zůstane nadále členem světové skautské organizace rozhodnou zcela jiné okolnosti. Naopak se domnívám, že vyřešení problémů, které jsem ve svém příspěvku uvedl, by napomohlo vyřešit i další vývoj JUNÁKA.

M. Miltner
Webermühle 32/163
5432 Neuenhof
Schweiz

PRESENČNÍ LIST

INA 0-27-4
 rok: 23. 12. 1948

pro schůzi předsednictva UV KSC dne 23. prosince 1948 19

1. s. Gottwald Element
2. s. Slánský Rudolf
3. s. Baroš Gustav oslouven
- ✓ 4. s. Dr. Clementis Vlado
- ✓ 5. s. Dr. Čepička Alexej
- ✓ 6. s. David Václav
- ✓ 7. s. Dr. Dolanský Jaromír
- ✓ 8. s. Šurík Julius
- ✓ 9. s. Erban Evžen
- ✓ 10. s. Pierlinger Zdeněk
- ✓ 11. s. Frank Josef
- ✓ 12. s. Geminder Bedřich
- ✓ 13. s. Dr. Gregor Antonio
- ✓ 14. s. Ing. Jankovcová Ludmila
- ✓ 15. s. Dr. John Oldřich
- ✓ 16. s. Kliment Augustin
- ✓ 17. s. Kopecký Václav
- ✓ 18. s. Koptíva Ladislav
- ✓ 19. s. Krajčír František
- ✓ 20. s. Brosáň Josef
- ✓ 21. s. Dr. Hejedly Zdeněk
- ✓ 22. s. Nosek Václav
- ✓ 23. s. Nový Vilém
- ✓ 24. s. Smrkovský Josef
- ✓ 25. s. Široký Viliam
- ✓ 26. s. Švarcová Marie
- ✓ 27. s. Zápotocký Antonín

Číslo:	5
Rok:	1952

Habuš Karel, dlouholetý člen strany, známý pedagogický pracovník, předseda předválečné organizace pokrokových učitelů, redaktor učitelských novin, vedoucí 3 studijních pedagogických delegací do SSSR, nyní osobní tajemník a ministr Hejdrůho.

Dužský František, zaměstnanec ústředního sekretariátu.

BUDr. Vančurová Růžena, st. profesorka, členka strany, místopředsedkyně AVÚJ, vedoucí Lesních škol, dlouholetá junácká pracovníce, nyní profesorka politické výchovy.

Stopka Ferdinand, soc. pol. taj. KV KSO Brno, dlouholetý člen strany, dlouholetý junácký pracovník, místopředseda AVÚJ, vedoucí Lesních škol, bývalý účetní ředitel Zemského finančního úřadu v Brně.

Šolaj Josef, redaktor Svornosti, člen strany, místopředseda Ústředí Lesních škol, dlouholetý junácký pracovník, člen AVÚJ.

Ing. Štefan Josef, ing. Zemského národního výboru, dlouholetý člen strany, předseda KKK ZBO Brno, dlouholetý junácký pracovník, vedoucí Lesních škol, předseda AV Ůsl. Junáka.

Pokorná Jiřina, studující vysoké školy politické, členka ZBO, dlouholetá junácká pracovníce, předsedkyně ústředí Lesních škol, členka AVÚJ.

Houser Svatopluk, zemský osvětový inspektor, člen KSČ, partyzán, dlouholetý junácký pracovník, redaktor Junáci vpřed, člen AVÚJ, instruktor Lesních škol.

Kratochvíl Vladimír, obchodník, člen strany, dlouholetý junácký pracovník, předseda KAV Junáka, člen KKM KSČ, instruktor Lesních škol.

PiDr Drbalová Marie, profesorka politické výchovy, členka strany /SD/, členka Socialistické akademie, dlouholetá junácká pracovníce, členka AVÚJ, instruktorka Lesních škol.

Jedličková Alžběta, ústřední tajemnice AVÚJ, členka strany, absolventka strnické krajské školy KSČ, členka ŠOPV, členka ÚEM KSČ, dlouholetá junácká pracovníce, vedoucí Lesních škol.

Skalník Milan, účetní, člen strany KSČ /SN/, dlouholetý junácký pracovník, člen AVÚJ, redaktor DOKU Činovníka.

Pluhařova Olga, krajská tajemnice Junáka Hradec Králové, členka strany, KSČ, instruktorka Lesních škol.

Novotný Miroslav, referent Výzkumného ústavu pedagog. v Praze, učitel, člen strany, dlouholetý junácký pracovník, vedoucí výpravy dětí do SSSR.

Kpt. Mazal Ladislav, osvětový důstojník, učitel, pracovník Junáka, člen strany, vedoucí organizační komise Světového festivalu mládeže, vedoucí výpravy dětí do Polska.

Svatoň Zdeněk, profesor, člen strany, dlouholetý junácký pracovník,
člen výchovné komise AVÚJ.

Haškovac Jiří, studující pedagog. fakulty, dlouholetý junácký pracovník,
člen AVÚJ.

Hedříčková Dagmar, členka strany KSC, dlouholetá junácká pracovníce,
předsedkyně krajské rady Junáka v Praze, členka AVÚJ,
vedoucí výpravy dětí do Artěku.

N, Ryšanová Božena, Ústřední školská ~~komise~~ komise; KSC, absolventka
ka ústř. školy ESO, vychovatelka městských družin.

N, Doubková, referát mládeže ÚAV NF, bývala členka Komsomolu
/bližší osobní odd. ÚAV NF/.

N, Freiniger Jiří, člen strany KSC, mládež pracovník, před válkou
vedoucí vlčat.

N, Bartůněk Vratislav, tajemník zpravodajské komise ústředí Junáka,
kádrový místopředseda krajské rady Junáka v Praze,
stud. profesury.

N, Kolářová, vedoucí školského rozhlasu.

N, Rampasová, redaktorka Rádkyně, pracovníce s dětmi.

P/S.

Šiprovské se na „Velečkenu“

9-10 května 1992.

Prosím občiny, aby měly u mých
sepsání v případě, restauraci na
možnost zastavení i bydlení.

Šiky

Justiční